

บทที่ 13

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกร

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรนี้ กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนเป็นฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้การรับรองจากกรมปศุสัตว์ ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับฟาร์มที่จะได้รับการรับรอง

ฟาร์มสุกร หมายถึง ฟาร์มที่ผลิตสุกรขุนเพื่อการค้า ฟาร์มพ่อ-แม่พันธุ์เพื่อผลิตสุกร และฟาร์มเลี้ยงสุกร

13.1 วัตถุประสงค์

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรนี้กำหนดวิธีปฏิบัติด้านการจัดการฟาร์ม การจัดการด้านสุขภาพสัตว์และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้สุกรที่ถูกต้องลักษณะและเหมาะสมต่อผู้บริโภค

13.2 องค์ประกอบของฟาร์ม

1. ทำเลที่ตั้งของฟาร์ม

- 1.1 อยู่ในบริเวณที่มีการคมนาคมสะดวก
- 1.2 สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์ม
- 1.3 อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน โรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์
- 1.4 อยู่ในทำเลที่มีแหล่งน้ำสะอาดตามมาตรฐานคุณภาพน้ำใช้เพียงพอต่อการบริโภคตลอดปี
- 1.5 ควรได้รับการยินยอมจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- 1.6 เป็นบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

1.7 เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี และมีต้นไม้ให้ร่มเงา ภายในฟาร์ม

2. ลักษณะของฟาร์ม

2.1 เนื้อที่ของฟาร์ม ต้องมีเนื้อที่เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม

2.2 การจัดแบ่งเนื้อที่ ต้องมีเนื้อที่กว้างเพียงพอสำหรับการจัดแบ่ง การก่อสร้างอาคารโรงเรือนอย่างเป็นระเบียบ สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และไม่หนาแน่นจนไม่สามารถจัดการด้านการผลิตสัตว์ การควบคุมโรคสัตว์ สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ตามหลักวิชาการ ฟาร์มจะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ฟาร์มเป็นสัดส่วนโดยต้องมีรั้วเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ชนิดอื่นเข้าออกบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์ได้ และมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน ได้แก่

- พื้นที่เลี้ยงสัตว์
- โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์
- พื้นที่ทำลายซากสัตว์
- พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล
- อาคารสำนักงาน ที่จอดรถและบ้านพักอาศัย

2.3 ถนนภายในฟาร์ม ต้องใช้วัสดุคงทน มีสภาพและความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้า-ออก จากภายนอก และภายในฟาร์ม

2.4 บ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงาน อยู่ในบริเวณอาศัยโดยเฉพาะ ไม่มีการเข้าอยู่อาศัยในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ บ้านพักต้องอยู่ในสภาพแข็งแรง สะอาด เป็นระเบียบไม่สกปรกรกรุงรัง มีปริมาณเพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ ต้องแยกห่างจาก บริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร สะอาด ร่มรื่น มีรั้วกั้นแบ่งแยกจากบริเวณเลี้ยงสัตว์ตามที่กำหนดอย่างชัดเจน

2.5 ไม่ควรให้สัตว์เลี้ยงที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในบริเวณเลี้ยงสุกร

3. ลักษณะโรงเรือน

โรงเรือนควรมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ถูกสุขอนามัย สัตว์อยู่สุขสบาย

3.1 ลักษณะโรงเรือนระบบเปิด

3.1.1 โรงเรือนควรตั้งยาวตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก สภาพโรงเรือนโปร่ง ลมผ่านสะดวก แต่ละโรงเรือนควรห่างกันไม่น้อยกว่า 25 เมตร

3.1.2 ขนาดของโรงเรือนต้องเหมาะสมกับจำนวนสุกร แต่ไม่ควรเกินหลังละ 1,000 ตัว

- พื้นที่สำหรับสุกรพ่อพันธุ์ 4-8 ตารางเมตรต่อตัว
- แม่พันธุ์ท้องว่าง 1.2-1.5 ตารางเมตรต่อตัว
- แม่พันธุ์ตั้งท้อง 1.2-3 ตารางเมตรต่อตัว
- คอกคลอดและแม่เลี้ยงลูก 3-4 ตารางเมตรต่อตัว
- ลูกสุกรขุน สำหรับพื้นที่คอนกรีตประมาณ 1.2-1.5 ตารางเมตรต่อตัว สำหรับพื้นสแลตประมาณ 1.0 ตารางเมตรต่อตัว

3.1.3 โรงเรือนต้องมีโครงสร้างและส่วนประกอบที่แข็งแรง

- เสาและโครงของโรงเรือน ทำจากเสาปูนหรือเหล็ก โครงเหล็กหรือไม้ที่มีความแข็งแรง

- หลังคา ควรมุงด้วยกระเบื้อง ถ้าเป็นสังกะสีควรเป็นหลังคาแบบจั่ว 2 ชั้นและสูงพอควร เพื่อระบายความร้อน

- พื้นคอก ควรเป็นพื้นคอนกรีตไม่หยาบและไม่ลื่นจนเกินไป มีความลาดเอียงหรือเป็นพื้นสแลตเพื่อความสะดวกในการดูแลและทำความสะอาด

- ผนังคอก ควรใช้อิฐบล็อกจากหรือแป้น้ำ สร้างอย่างแข็งแรง ความสูงประมาณ 1 เมตร ถ้าเป็นสุกรพ่อพันธุ์ควรสูง 1.2 เมตร โดยประมาณ

- มีระบบทางระบายน้ำเสียระบายจากโรงเรือนสู่อบوابัดได้อย่างสะดวกไม่อุดตัน

- หน้าโรงเรือนแต่ละหลัง มีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับจุ่มเท้าก่อนเข้าออกโรงเรือน

3.2 ลักษณะโรงเรือนระบบปิด

3.2.1 ขนาดเหมือนกับโรงเรือนสุกรโดยทั่วไปกว้าง 8-10 เมตร หรือขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยเน้นให้มีระบบควบคุมอุณหภูมิความชื้นและการถ่ายเทอากาศ

เหมาะสมกับขนาดและชนิดของสุกรที่เลี้ยง

3.2.2 หลังคาโรงเรือน เป็นหลังคาแบบจั่วไม่ต้องสูงมาก อาจมีวัสดุที่เป็นฉนวนกันความร้อนใต้หลังคา หรือทำเพดานด้วยวัสดุที่เหมาะสมและควรมีช่องว่างระหว่างหลังคา กับเพดานเป็นแบบเปิดเพื่อให้มีการระบายความร้อนที่ดี

3.2.3 ผนังโรงเรือน ต้องมีผนังปิดรอบโรงเรือนให้มิดชิดด้วยวัสดุที่เหมาะสม (แข็งแรงไม่ติดไฟง่ายเกินไป) เพื่อให้สามารถบังคับทิศทางลมและการถ่ายเทอากาศได้ดี และออกแบบให้มีการเปิด-ปิดได้สะดวกในกรณีที่ไฟฟ้าดับ เช่น เป็นม่านพลาสติกหรือหน้าต่าง

3.2.4 พื้นคอก ควรเป็นพื้นคอนกรีตไม่หยาบและไม่ลื่นจนเกินไป มีความลาดเอียงหรือเป็นพื้นสแลตเพื่อสะดวกในการดูแลทำความสะอาด

3.2.5 แสงสว่างตอนกลางวัน มีแสงสว่างจากธรรมชาติผ่านทางแผ่นพลาสติกหรือช่องหน้าต่างกระจก (ยกเว้นโรงเรือนพ้อพันธุ์จะเป็นระบบที่บวม) มีไฟฟ้าให้แสงสว่างเพื่อความสะดวกในการทำงานหรือในเวลากลางคืนเมื่อจำเป็น

3.2.6 ระบบระบายน้ำและกำจัดของเสีย

- ทางระบายน้ำอยู่ภายในหรือด้านล่างของคอกตรงทางออกและต้องเป็นระบบปิดเพื่อไม่ให้อากาศเข้า

- บ่อกำจัดน้ำเสียต้องอยู่ด้านท้ายคอก (หลังพัดลม)

3.2.7 ระบบเตือนภัย ควรมีระบบเตือนภัย กรณีที่ไฟฟ้าขัดข้องหรืออุณหภูมิผิดปกติ เพื่อให้ผู้เลี้ยงสามารถเปิดม่านหรือหน้าต่าง หรือแก้ไขระบบควบคุมอุณหภูมิได้โดยเร็ว หรืออาจใช้ระบบลดผ้าม่านอัตโนมัติ เพื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3.2.8 พื้นที่ต่อตัวของสุกรที่อยู่ในระบบปิดจะน้อยกว่าในระบบเปิด แต่ต้องอยู่อย่างสุขสบาย เช่น สำหรับสุกรช่วงการขุนต้องไม่น้อยกว่า 0.75 ตารางเมตร

13.3 การจัดการฟาร์ม

1. การจัดการโรงเรือน

1.1 โรงเรือนและที่ให้อาหารต้องสะอาดและแห้ง

1.2 โรงเรือนควรออกแบบและจัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน โรงเรือนควรให้มีส่วนการผลิตแยกกันอย่างชัดเจน โดยแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

- ชนิด 2 ส่วนผลิต ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คือ โรงเรือนพ่อ-แม่พันธุ์ และส่วนที่ 2 คือ โรงเรือนสุกรอนุบาลและสุกรขุน

- ชนิด 3 ส่วนผลิต ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คือ โรงเรือนพ่อ-แม่พันธุ์ ส่วนที่ 2 คือ โรงเรือนสุกรอนุบาล และส่วนที่ 3 คือ โรงเรือนสุกรขุน และแต่ละส่วนผลิตมีระบบเข้า-ออกที่เดี่ยวพร้อมกัน

1.3 มีการจัดการโรงเรือนเตรียมความพร้อมก่อนนำสัตว์เข้า โดยต้องมีระยะพักของโรงเรือน หลังการย้ายสุกรออกโดยต้องทำความสะอาดโรงเรือนด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค พักโรงเรือน 5-7 วัน ก่อนนำสุกรชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง

1.4 มีการทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคตามความเหมาะสม

1.5 พื้นคอก อุปกรณ์การให้อาหารและน้ำต้องทำความสะอาดทุกวัน

1.6 มีระบบระบายอากาศที่ดี เพื่อถ่ายเทอากาศและปรับอุณหภูมิภายในโรงเรือนให้เหมาะสม

1.7 โรงเรือนควรได้รับการดูแลและซ่อมบำรุงให้ใช้ประโยชน์ได้ดี และมีความปลอดภัยต่อทั้งผู้ปฏิบัติงานและตัวสุกร

2. การจัดการด้านบุคลากร

2.1 ต้องมีจำนวนแรงงานอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนสัตว์เลี้ยง มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน บุคลากรภายในฟาร์มควรได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

2.2 ให้มีสัตวแพทย์ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ภายในฟาร์ม โดยสัตวแพทย์ต้องมีใบอนุญาตประกอบบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง และได้รับใบอนุญาตควบคุมฟาร์มจากกรมปศุสัตว์

3. คู่มือการจัดการฟาร์ม

ผู้ประกอบการฟาร์มต้องมีคู่มือการจัดการฟาร์ม แสดงให้เห็นระบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ระบบบันทึกข้อมูลการป้องกันและควบคุมโรคสัตว์ การดูแลสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยในฟาร์ม

4. ระบบบันทึกข้อมูล

ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ข้อมูลการบริหารฟาร์ม ได้แก่ บุคลากร แรงงาน

4.2 ข้อมูลการจัดการผลิต ได้แก่ ข้อมูลตัวสัตว์ ข้อมูลสุขภาพสัตว์ ข้อมูลการผลิตและข้อมูลผลผลิต

5. การจัดการด้านอาหารสัตว์

5.1 คุณภาพอาหารสัตว์

5.1.1 แหล่งที่มาของอาหารสัตว์

ก. ในกรณีซื้ออาหาร ต้องซื้อจากผู้ขายที่ได้รับอนุญาตตาม พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

ข. ในกรณีผสมอาหารสัตว์เอง ต้องมีคุณภาพอาหารสัตว์เป็นไปตามกำหนดตามกฎหมายตามพ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

5.1.2 ภาชนะบรรจุและการขนส่งอาหารสัตว์

ก. ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุที่มีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ สะอาด แห้ง กันความชื้นได้ ไม่มีสารที่จะปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ ถ้าถูกเคลือบด้วยสารอื่น สารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

ข. รถไซโลเฉพาะกิจที่ใช้ในการขนส่งต้องทำให้ส่วนที่บรรจุแห้ง และสะอาด ไม่มีการตกค้างของสิ่งหนึ่งสิ่งใดในส่วนที่บรรจุ

5.1.3 การตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์

ควรมีการตรวจสอบอาหารสัตว์อย่างง่าย นอกจากนี้ต้องสุ่มตัวอย่างอาหารสัตว์ส่งห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้ เพื่อวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นประจำ และบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ไว้ให้ตรวจสอบได้

5.2 การให้อาหารสัตว์

5.2.1 อุปกรณ์การให้อาหารแบบราง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 เซนติเมตรต่อตัว

5.2.2 อุปกรณ์การให้อาหารแบบถังกลมหรือรางอาหารกล มีเพียงพอและเหมาะสมกับสุกรที่เลี้ยงและตามมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดนั้น ๆ

5.2.3 คุณภาพอาหารที่ใช้เลี้ยงต้องได้มาตรฐานเหมาะสม และสอดคล้องกับช่วงอายุและชนิดของสุกร

5.3 การให้น้ำสัตว์

5.3.1 ต้องไม่ใช่สารต้องห้ามตามกฎหมายผสมในน้ำ

5.3.2 มีระบบและอุปกรณ์ให้น้ำอย่างเพียงพอ

5.3.3 ควรมีอุปกรณ์สำหรับผสมยาละลายน้ำให้สุกรกินเมื่อจำเป็น

5.4 การเก็บรักษาอาหารสัตว์

ควรมีสถานที่เก็บอาหารสัตว์แยกต่างหาก กรณีมีวัตถุดิบเป็นวิตามินต้องเก็บในห้องปรับอากาศ ห้องเก็บอาหารสัตว์ต้องสามารถรักษาสภาพของอาหารสัตว์ไม่ให้เปลี่ยนแปลง สะอาด แห้ง ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์ต่าง ๆ ควรมีแผงไม้รองด้านล่างของภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

13.4 การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

1. การป้องกันและควบคุมโรค

ฟาร์มต้องมีระบบเฝ้าระวังควบคุมและป้องกันโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รวมถึงการมีโปรแกรมทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์ม การควบคุมโรคให้สงบโดยเร็วและไม่ให้แพร่ระบาดจากฟาร์ม

1.1 การทำลายเชื้อโรคก่อนเข้า-ออกฟาร์ม

1.1.1 บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ลักษณะบ่อต้องกว้างและยาวเพียงพอสำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่แล่นเข้า-ออกฟาร์ม มีความลึกและลาดชันเหมาะสมที่ยาน

พาหนะจะแล่นลงไปโดยสะดวก วัสดุที่สร้างเป็นบ่อต้องแข็งแรง โดยบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค อาจจัดสร้างต่างหาก หรือประกอบอยู่กับโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก็ได้ ในบ่อต้องใส่น้ำยา ฆ่าเชื้อโรคที่ผสมน้ำในอัตราส่วนตามที่ระบุในเอกสารกำกับ อีกทั้งมีการเปลี่ยนยาฆ่าเชื้อ โรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่จะเข้า-ออกต้อง แล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกคัน

1.1.2 โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะและบุคคลภายนอกที่ผ่าน เข้า-ออกฟาร์มต้องผ่านโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ซึ่งควรอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าฟาร์ม อุปกรณ์สำหรับฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคจะต้องสามารถพ่นเป็นละอองให้ครอบคลุมทั่ว ยานพาหนะที่แล่นผ่านภายในฟาร์มด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นเหมาะสมและไม่ กัดกร่อน

1.1.3 ห้องอาบน้ำและฆ่าเชื้อโรค ประกอบด้วย

- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก่อนเข้าห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค
- ห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค มีความยาวห้องพอประมาณ พื้น ต้องไม่ลื่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ใช้ต้องไม่ระคายเคือง

- ห้องอาบน้ำหลังผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายก่อนเข้าโรงเรือน

ทั้งนี้ทุกห้องต้องมีประตู แบ่งแยกสัดส่วนชัดเจน อุปกรณ์ทุก อย่างต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน มีการรักษาความสะอาดตลอดเวลา เสื้อผ้าและรองเท้า ที่ใช้ในฟาร์มต้องซักล้างให้สะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน

1.2 การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์ม มีระบบการดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคและอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ สะดวกในการใช้งานตามจุดต่าง ๆ ภายในฟาร์ม จำนวนเครื่องพ่นที่มีต้องเหมาะสมกับ ขนาดของฟาร์มและต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี

1.2.2 ความเข้มงวด ในการทำลายเชื้อโรค

ก. ยานพาหนะเข้า-ออก

บริเวณประตูเข้า-ออกโรงเรือนต้องเข้มงวด โดยยานพาหนะต้องผ่านโรงพ่นและบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ประตูต้องปิดตลอดเวลาจะเปิดให้เข้าได้ต่อเมื่อทราบจุดประสงค์และได้รับอนุญาตการเข้าจากผู้รับผิดชอบ และต้องบันทึกรายละเอียดการเข้า-ออกและเวลาที่เข้า-ออกให้เป็นที่ยอมรับย่อย พาหนะที่ใช้ในฟาร์มและนอกฟาร์มไม่ควรใช้ร่วมกัน ไม่ควรอนุญาตให้พาหนะภายนอกเข้าฟาร์มโดยเด็ดขาด ต้องมีสมุดบันทึกแสดงให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข. บุคคลเข้า-ออก

บุคคลที่จะเข้าฟาร์มจะต้องผ่านห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เปลี่ยนชุดที่ฟาร์มจัดเตรียมไว้ให้ และต้องมีการจดบันทึกการผ่านเข้า-ออกในสมุดให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

1.3 การสร้างภูมิคุ้มกันโรค

การทำวัคซีน สุนัขทุกตัวในฟาร์มต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ประจำฟาร์ม

1.4 การควบคุมโรค

1.4.1 การจัดการสุกรป่วย

- แยกสุกรป่วยออกจากฝูง เพื่อทำการรักษา
- ฟาร์มต้องมีบริเวณสำหรับสุกรป่วยแยกออกจากสุกรปกติ เพื่อไม่ให้ให้มีการติดต่อของโรค
- ให้สังเกตอาการป่วยและรักษาจนกว่าอาการของโรคที่พบจะหมดไปและแน่ใจว่าไม่มีการแพร่ของโรคไปยังสุกรตัวอื่น
- หากสุกรเป็นโรคระบาดร้ายแรง ต้องทำลายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค
- สุกรที่ป่วยหรือตาย ให้ทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยสัตวแพทย์ และให้ส่งตรวจห้องปฏิบัติการตามความเห็นของสัตวแพทย์

1.4.2 การทำลายซากสุกร

ต้องมีบริเวณเฉพาะสำหรับทำลายซากสุกรที่ตาย พื้นที่ต้องห่างจากบริเวณโรงเรือนอื่นและไม่ใช้ทางผ่านประจำของเจ้าหน้าที่ในฟาร์ม การทำลายซากมี 2 วิธีดังนี้

ก. การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง ฝังซากใต้ผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสุกรจนทั่ว กลบหลุมเหนือระดับผิวดินและราดหรือโรยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อซ้ำ

ข. การทำลายโดยการเผา มีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ใช้ไฟเผาซากจนหมด

2. การบำบัดโรค

2.1 การบำบัดโรคสัตว์ ต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.ควบคุมการประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505

2.2 การช้ยาสำหรับสัตว์ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540)

13.5 การจัดการสิ่งแวดล้อม

1. ประเภทของของเสีย

ของเสียที่เกิดจากฟาร์มปศุสัตว์ ประกอบด้วย

1.1 ขยะมูลฝอย

1.2 ซากสุกร

1.3 มูลสุกร

1.4 น้ำเสีย

2. การจำกัดหรือบำบัดของเสีย

ฟาร์มจะต้องจัดให้มีระบบกำจัดหรือบำบัดของเสียที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.1 ขยะมูลฝอย ทำการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยในถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิด และนำไปกำจัดทิ้งในบริเวณที่ทิ้งของเทศบาล สุขาภิบาลหรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

2.2 ซากสุกร ฟาร์มต้องมีการจัดการกับซากสุกรให้ถูกสุขลักษณะอนามัย

2.3 มูลสุกร นำไปทำปุ๋ยหรือหมักเป็นปุ๋ยโดยไม่ทิ้งหรือกองเก็บในลักษณะที่จะทำให้เกิดกลิ่นหรือก่อความรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

2.4 น้ำเสีย ฟาร์มจะต้องมีระบบเก็บกักหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสมทั้งนี้ น้ำทิ้งจะต้องมีคุณภาพน้ำที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งที่กำหนด

13.6 สิทธิประโยชน์ของฟาร์มเลี้ยงสุกรที่ได้มาตรฐาน

ฟาร์มเลี้ยงสุกรที่ได้มาตรฐานจะได้รับสิทธิประโยชน์ดังนี้

1. การเคลื่อนย้ายสัตว์ ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสุกรสามารถขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาดได้จากปศุสัตว์จังหวัด โดยปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการนำเข้าหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2537 ข้อ 7(2) ยกเว้นสุกรขุนที่จะเข้าหรือผ่านเขตจังหวัดภาคใต้ ซึ่งจะต้องขออนุมัติจากกรมปศุสัตว์

2. กรมปศุสัตว์ จะจัดสรรวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย และโรคอหิวาต์สุกร ให้มีจำหน่ายอย่างเพียงพอตามปริมาณสุกรของฟาร์มเลี้ยงสุกรมาตรฐาน

3. กรมปศุสัตว์ จะให้บริการทดสอบโรคแท้งติดต่อในพ่อแม่พันธุ์สุกร โดยไม่คิดมูลค่า

4. กรมปศุสัตว์ จะให้บริการการตรวจวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์ โดยไม่คิดมูลค่าสำหรับตัวอย่างที่ส่งตรวจจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์มาตรฐาน